

Sygn. akt VIII Gz 173/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy, w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Wołoszyk

Sędziowie: SO Elżbieta Kala

SO Artur Fornal (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. w K.**

przeciwko (...) **GRUPA BUDOWLANA Sp. z o.o. Sp. k. w I.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 1 grudnia 2016 r. (sygn. akt VIII GNc 4838/16)

p o s t a n a w i a:

odrzucić zażalenie.

Elżbieta Kala Wojciech Wołoszyk Artur Fornal

Sygn. akt VIII Gz 173/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 29 września 2016 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany, którego wezwano następnie – zarządzeniem Przewodniczącego w Sądzie pierwszej instancji z dnia 7 kwietnia 2017 r. (k. 90 akt) – do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 200 zł – w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Odpis powyższego zobowiązania doręczono pełnomocnikowi pozwanego w dniu 10 kwietnia 2017 r. (k. 91 i 92 akt), zatem termin przewidziany na powyższe upłynął bezskutecznie z końcem dnia 17 kwietnia 2017 r. (art. 111 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 165 § 1 k.p.c.).

Tymczasem dopiero w dniu 18 kwietnia 2017 r. pełnomocnik pozwanego złożył – oddając pismo w urzędzie pocztowym (art. 165 § 2 k.p.c.) – wniosek o zwolnienie tej strony od kosztów sądowych w części dotyczącej opłaty od zażalenia (zob. k. 93 – 94 akt).

Zgodnie z art. 167 k.p.c. czynność procesowa podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna, wobec czego nawet dokonanie żądanej wpłaty po wyznaczonym terminie nie uchyła stanu jej nieuiszczenia (zob. uzasadnienie

wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 2013 r., V CSK 396/12, LEX nr 1339233). Podobnie bezskuteczny był w niniejszej sprawie wniosek o zwolnienie pozwanego od obowiązku uiszczenia ww. opłaty, złożony już po upływie terminu wyznaczonego na powyższe. Spóźniony wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, jako bezskuteczny w rozumieniu art. 167 k.p.c., nie mógł tym samym przerwać biegu terminu do uiszczenia opłaty (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego z dnia 7 stycznia 1998 r., XVII Ama 86/97, LEX nr 55922).

Bezskuteczność czynności podjętej przez stronę po terminie (art. 167 k.p.c.), która ma wpływ na zachowanie terminu do złożenia środka zaskarżenia, podlega bowiem uwzględnieniu przez sąd odwoławczy, kontrolujący, na podstawie art. 373 w zw. z art. 370 k.p.c. (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 kwietnia 2015 r., V CZ 116/14, LEX nr 1713030), mimo że została niezauważona przez sąd pierwszej instancji. Na powyższe nie ma natomiast wpływu okoliczność, że Sąd pierwszej instancji zamiast odrzucić nieopłacone w terminie zażalenie, podjął inne czynności (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2016 r., I PZ 23/16, LEX nr 2273876), nadając w tym przypadku bieg wnioskowi pozwanego o zwolnienie od kosztów, który został następnie oddalony postanowieniem referendarza sądowego (zob. k. 95). Nie ma w konsekwencji znaczenia to, że także i ponowne wezwanie do uiszczenia opłaty od zażalenia nie zostało wykonane w określonym terminie (zob. k. 97 – 100 akt)

Mając na uwadze powyższe Sąd drugiej instancji orzekł o odrzuceniu zażalenia - na podstawie art. 373 zd. 1 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Elżbieta Kala Wojciech Wołoszyk Artur Fornal